

**més feina,
més salari,
més pensions,
més serveis públics**
construïm el futur!

**INTER
SINDICAL**

1 DE MAIG DE 2022 - MANIFEST DE LA INTERSINDICAL

Tenim un avantatge, no tenim cap més opció

Des del 2000 fins avui, quatre crisis han debilitat encara més les condicions de vida de la classe treballadora.

El 2008 va esclatar la bombolla immobiliària, síntesi de l'economia especulativa. De torna, la Unió Europea va imposar retallades massives que van desballestar el dèbil estat del benestar.

El 2017, l'Estat espanyol va impedir per mitjà de la violència i la repressió – que encara dura- un dels exercicis democràtics més grans d'Europa per bastir un marc polític i social en favor de les majories socials del nostre país.

Ara fa dos anys, la pandèmia de la COVID, en un context de desballestament dels serveis públics i de crisi econòmica estructural, va paraitzar en sec l'economia produint la caiguda més important del PIB dels últims anys i milers de persones van perdre la feina.

Ara, arran de la guerra a Ucraïna, la tendència inflacionista de l'economia s'ha consolidat. L'increment de preus debilita greument el poder adquisitiu dels treballadors i la patronal s'oposa a augmentar els salaris mentre arribar a final de mes ens és cada cop més difícil.

En el període de 22 anys hem estat víctimes de quatre crisis que afecten les condicions de vida i els drets polítics i socials del conjunt de les majories socials del nostre país. Quatre crisis que ratifiquen el dany que provoca el neoliberalisme i l'autoritarisme com a credo polític, social, econòmic i cultural. Les mesures que la Unió Europea i l'Estat espanyol han desplegat per fer front a aquestes crisis han estat només per perpetuar l'estatu quo.

L'autoritarisme que acompanya aquestes mesures no és innocu; es persegueix el dret fonamental a la protesta, que també ha tocat de ple al moviment sindical mitjançant processos judicials contra persones i organitzacions com la nostra.

Enmig d'aquest paisatge de crisi social i política profunda, el govern espanyol pensa seguir afrontant-les des d'una òptica centralista i neoliberal.

Ho corrobora la no derogació de la reforma laboral del PP. Una reforma molt lesiva que manté l'abaratiment de l'acomiadament individual i col·lectiu i que segueix qüestionant la capacitat de la negociació col·lectiva per determinar les nostres condicions laborals com a país.

També com aborden el sistema públic de pensions. La reforma aprovada pel govern espanyol s'aferra a la falsedat que s'han de retallar per garantir-ne la viabilitat quan el problema no és demogràfic sinó de repartiment de la riquesa i de model productiu. Però el pitjor és que obre l'esclatxa perquè el capital privat hi faci negoci.

Per si no n'hi hagués prou, el govern espanyol s'ha oposat a aplicar un salari mínim interprofessional adequat a la nostra realitat socioeconòmica.

Ara es discuteix una reforma fiscal que en lloc de posar el focus en els beneficis de les grans empreses per mitjà de l'impost de societats o de patrimoni, pretén mantenir el biaix poc redistributiu entre la classe treballadora i l'empresariat.

Mentrestant, la patronal i els sindicats majoritaris de l'Estat negocien com abordar les conseqüències negatives de la inflació. Com sempre, els i les treballadores, aquestes en major grau, n'assumirem el major cost en forma de pèrdua de poder adquisitiu.

Finalment hem vist la poca voluntat del govern espanyol per afrontar el conflicte polític i social entre Catalunya i l'Estat amb les sentències contra la llei de l'habitatge, contra l'escola en català o els darrers escàndols del CatalanGate i l'ajornament continu de la Taula de Diàleg.

La reforma laboral, la de les pensions, el salari mínim interprofessional, la reforma fiscal i la negociació sobre com repartir els perjudicis derivats de l'augment de la inflació, són debats estructurals, perquè configuren el model de societat. Determinen el grau de distribució de la riquesa generada col·lectivament i l'equilibri de poders entre els diferents actors polítics, econòmics i socials.

Paradoxalment, Catalunya queda exclosa d'aquestes deliberacions o, com a molt, hi juga un paper de comparsa. La principal víctima d'aquesta submissió política a l'Estat espanyol som la classe treballadora que restem sotmesos als interessos de l'oligarquia espanyola representada per l'IBEX 35.

L'alternativa és avançar cap un model productiu divers i sostenible si volem sortir de l'atzucac del turisme i la construcció que ens relega a la dependència, la marginalitat i la precarietat.

Això vol dir reduir la jornada laboral per acabar amb l'atur i la temporalitat estructurals i poder viure en una societat més saludable i igualitària.

Vol dir dignificar els salaris i les cures apujant l'SMI per disposar de la protecció social que ens mereixem.

Vol dir garantir les pensions públiques repartint la riquesa col·lectiva

I vol dir que els serveis públics universals i la llengua catalana, com a espai de comunicació vehicular, siguin l'eix central del nostre país.

Davant d'aquesta tessitura de crisi social, econòmica, política i cultural, hi ha dos objectius que són prioritaris.

El primer objectiu és fixar les bases per construir l'alternativa al neoliberalisme. Des d'una perspectiva social vol dir bastir un sindicalisme nacional, de classe i feminista hegemònic. Un sindicalisme combatiu capaç, no només de defensar els drets de la classe treballadora, sinó també guanyar-ne de nous. Un paper que hem d'assumir La Intersindical i com més aviat millor. Hem de treballar incansablement per aconseguir-ho.

I el segon objectiu prioritari, és alliberar el nostre país, perquè la independència és la clau que permetrà obrir la porta a debats econòmics, socials, polítics i culturals transcendents que, d'una altra manera, restarien bloquejats. L'alliberament social i nacional són la cara de la mateixa moneda.

Malgrat tot, tenim un avantatge: No tenim cap més opció.

Visca la classe treballadora!
Visca el Primer de maig!
Visca la terra!

La Intersindical
1 de maig de 2022
Països Catalans

**més feina,
més salari, ★
més pensions,
més serveis públics**
construïm el futur!

**INTER
SINDICAL**